

[Elisabeth Bruun Olesen]

i skattereformen, som på anden måde siges at gavne børnefamilierne.

Men hvad ligner det så at kompensere for momsforhøjelserne ved at forhøje det almindelige børnetilskud, når det skal afskaffes? Hvad er meningen med, at man ikke indarbejder denne kompensation i skattereformen? Vil momsens blive nedsat pr. 1. juni 1987, eller hvad? Og hvad er, fru minister, meningen med, at sammenhængen med skattereformen ikke er nævnt med ét ord i bemærkningerne til lovforslaget? Havde det ikke været rimeligt at gøre opmærksom på, at en del af den kompensation, lovforslaget omhandler, simpelt hen forsvinder ud i den blå luft pr. 1. juni 1987?

Jeg har hørt fra hr. Tinning, der normalt sidder i socialudvalget for os, at det ikke er første gang, en socialminister forsøger at føre socialudvalgets medlemmer bag lyset, men alligevel!

Det siger sig selv, at det var med mere end almindelig påtaget optimisme, jeg greb fat i det sidste af de tre lovforslag fra den debuterende minister, nemlig L 222 om kompensation til pensionisterne, og da blev jeg imponeret af den omhu, det er udtryk for. Ministeren har fundet Danmarks Statistiks forbrugsundersøgelse fra 1981 ned fra hylden og har fundet ud af, at forhøjelsen af merværdiafgiften må antages efter foretagne beregninger at medføre en udgiftsstigning for pensionister på ca. 0,51 pct. af pensionen – som der står i bemærkningerne. 0,51 pct. var det helt nøjagtigt. Tænk, hvis landets pensionister fik en femkrone mere om måneden, som altså ikke direkte kan henføres til forhøjelsen af momsens! Jo, det er en nøjeregnende minister, vi har fået. Modtagerne skal i alle tilfælde ikke have mere end det, de nøjagtigt har krav på.

Men så vidt jeg kan se – nu er jeg jo ikke ekspert på området – er der faktisk tale om et fejlfrit lovforslag, der endda er stillet pænt op, og det må man selyfølgelig sige til lykke med.

Her er problemet så det, der ikke står der. Vi havde diskussionen i forbindelse med julepakken, så lad mig blot nævne den her. Energiafgifterne skal sættes op, og råenergi-priserne vil falde, det ved vi. Hvordan en samlet virkning bliver på den enkelte varmeregning, ved vi utrolig lidt om, men ingen har villet afvise, at der kan blive tale om stigende varmeregninger rundt omkring for for-

skellige grupper af pensionister. Det samme kan i øvrigt ske for kontanthjælpsmodtagere. Det kan betyde en stigning i huslejhjælpen, men det kan så betyde, at den samlede hjælp overstiger dagpengeloftet, og så kan de vinke farvel til alle de 36 kr., jeg var inde på tidligere. Det havde klædt ministeren, hvis der i bemærkningerne til lovforslaget havde været gjort opmærksom på, hvad der skal ske i tilfælde af stigende varmeregninger for pensionister og kontanthjælpsmodtagere. Kan de få en stigning i hjælpen, eller hvad? Det fremgår ikke af forslagene.

Og det er så desværre karakteristikken. Det blev en debut præget af fejl, mangler og udeladelser. Jeg ved ikke, om der måske har været lidt for meget festivitas i anledning af ministerskiftet, men jeg vil sige, at ministeren spiller på en ny plads på holdet, og at hun bør have en chance til. Vi ser gerne, at hun griber den allerede under det forestående udvalgsarbejde.

Agerschou (SF):

Lige siden den konservative regering indledte sit felttog i efteråret 1982, har én ting været sikker, hver gang der er blevet foretaget nedskæringer og økonomiske indgreb, nemlig at de, der i forvejen var hårdt ramt, f.eks. på grund af arbejdsløshed eller sygdom, med vold og magt skulle rammes én gang til.

Det startede med indførelsen af fattighjælpsparagraffen i bistandsloven, varighedsbegrænsningen for modtagelse af sygedagpenge, der har ramt dem, der er blevet udsat for den, usigelig hårdt, indførelsen af sultebestemmelsen for unge, der er nødt til at søge kontanthjælp for at opretholde livet, fjernelsen af dyrtidsreguleringen for de fleste af de sociale ydelser, for blot at nævne nogle eksempler.

Denne borgerlige linje, direkte vendt imod de grupper i samfundet, der i forvejen økonomisk havde og har mindst, er blevet fortsat lige siden. Det økonomiske indgreb, der behandles i folketinget i dag, er ikke nogen undtagelse. De økonomisk dårligst stillede vil opleve et yderligere fald i deres daglige levevilkår oven i det, den borgerlige regering gennem godt tre år har påført dem.

Regeringen forsøger ganske vist at skjule denne kendsgerning ved samtidig at fremsæt-